

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

IV. Qui sub eodem Imperatore Episcopi Romae fuerint & Alexandriae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

HADRIANUS.

πίστεως Διοτολογίαν Πριφωνίτας Αδελανδό^ν, Ακαδημάλεωντες. σώζεται δέ γε εἰς δεῖρος ωδῆ^ν
πλείσιος καὶ ἡ τέττα γραφή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Οἱ καὶ ταῦτα Ρωμαῖοι καὶ Αἰγαίοι ποιῶν γενναῖστα-
τος Επίσκοποι.

ETET οὐ τείτο τῆς αὐτῆς ἡγεμονίας, Αλέ-
ξανδρῷ Ρωμαίοιν Επικοπῷ τελεθ-
τᾶ, διεκάθυ τῆς οἰκουμενίας Διοτολογίτας ἐτῷ.
Χύτῳ τὸν τετταῖδον θρόνον τῆς Αλεξαν-
δρεων οὐ παροικίας αὐτῷ τὸν αὐτὸν χερον,
Περιον μεταπέδεισατα διωδεκάτῳ τὸν περισ-
ταῖς ἔτει, διαδέχεται Γερμόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Οἱ αριστεῖτες αὐτὸν Σωτῆρον οὐδὲν τὰς σπλαγχνάς Ιο-
ροσολύμων Επίσκοποι.

TΩΣ γε μὴν ὁν Γερροσολύμοις Επικό-
πων τὰς χρέους γραφῇ Σωζούμενος β-
δαμῶς εὑρεγένετο ιομιδὴ γράμμα Βεραχνείας
αὐτὸς λόγῳ κατέχει ψρέδατο. τοσετον
διὰ τῆς ἐγερσίων παρείην φα, ὡς μέχει
τῆς καταὶ Αδελανὸν Γερδαίον πολιορκίας,
πεντεκαίδεκα τὸν δεσμὸν αὐτοῖς γεγόνα-
το Επικόπων διαδόχαις διε πάντας Ε-
ρειάς Φασὶν οὐλας ανέκαθεν, τὴν γνῶσιν
τῆς Χειρού γνωτίως καταδέξασθε. ὡς ίδη
πέδος τῷ ταὶ τοιάδε οὐπικένεν διωτάνω,
καὶ τῆς τῷ Επικόπων λειτεργίας αξίες
δοκιμασθῆναι. σωμετάναι γράμματας αὐτοῖς τότε
τῶν πάσαν ἐκκλησίαν διε Ερειάν πι-
σῶν, διό τῷ Αποσόλων καὶ εἰς τῶν τότε
διαφρεσάνων πολιορκίαν. κατὰ τὸν Γερδαίον
Ρωμαίοιν ἀνθίσ αποσάντες, καὶ μικροῖς πο-
λεμοῖς κήλωσαν. διαλελοπότων διὰ δια την
καῦτα τῶν ἐκ σφέδοντος Επικόπων, τὰς
ἀπὸ τῆς πεντάτευτης αναγκαῖον διὰ εἰς κα-
τατάσαι. πέντετῷ τοιγαρεν Γάλωνός τοι
τοὺς Κυρίες λεγόμενον διδελφος ήν μεθ'
οὐ δεύτερον Συμεὼν. τείτο Γερμόν.
Ζαχαρίᾳ τεταρτῷ πέμπτῳ Τωβίας ἐκ-
τος Βεναμίν Γωαννης ἐξδομῷ σύγδος Μαθ-
θίας ἐννατος Φίλιππῳ δεκατῷ Σενεκᾶς
ἐνδέκατῳ Γερμός Λευκός διωδέκατος. Εφρα-
τεικαὶ δέκατος. τεογαρετκαὶ δέκατοι οἱ αστοφ.

A nostrae secessoribus, Apologeticum pro
fide nostra perinde ac Quadratus, Had-
riano Cæsari nuncupatum reliquit.
Qui quidem liber etiamnum servatur
a plurimis.

Σ ΑΡ ΗΤ ΙV.

Quis sub eodem Imperatore Episcopi Roma fue-
runt et Alexandria.

Anno autem Principatus Hadriani ^{Ad hoc}
tertio Alexander Romanæ urbis ^{& seq ca-}
episcopus fato functus est, cum decem ^{put refe-}
annos administrationis explesset. Cui ^{Niceph.}
succedit Xystus. Eodem circiter tem-^{c. 23. de 3.}
pore mortuo Primo, anno Episcopatus
sui duodecimo, Alexandrinæ Ecclesiæ
Sacerdotium suscepit Justus.

Σ ΑΡ ΗΤ V.

Qui jam inde à Salvatore nostro usque ad hac
tempora Hierosolymorum Episcops fuerint.

Eorum autem Episcoporum tem-
pora qui Hierosolymis præfuerunt,
nusquam reperi potui. Omnes quippe
brevi admodum tempore sedisse
perhibentur. Illud tantum ex veterum
Scriptorum monumentis didici, ad illam
usque oblationem Judæorum quæ
imperante Hadriano contigit, quindecim
Episcopos continua successione illi
Ecclesiæ præfuisse: quos omnes origine
Hebreos fuisse memorant, & fidem
Christi sincerè atque ex animo suscep-
isse. Adeò ut ab illis qui de hujusmo-
di rebus judicium ferre poterant, epi-
scopali officio dignissimi censerentur.
Quippe tunc temporis universa Hiero-
solymorum Ecclesia conflata erat ex
Hebreis fidelibus, qui jam inde ab A-
postolorum ætate ad illam usque obli-
dionem permanerant, quæ Judæi ite-
rum à Romanis deficientes, maximis
præliis domiti atque expugnati sunt.
Proinde cum Episcopi qui ex circumci-
sione erant, per id temporis defecerint,
omnes à primo usque ad ultimum ordi-
ne suo recensere necessarium puto. Pri-
mus igitur fuit Jacobus, is qui Domini
frater vocabatur. Secundus Symeon:
tertius Justus: quartus Zacchæus: quin-
tus Tobias: sextus Benjamin: septimus
Joannes: octavus Matthias: nonus Phi-
lippus: decimus subrogatus est Seneca,
cui succedit undecimus Justus. Post
quem Levi duodecimus ordine fuit. E-
phres deinde secutus est, post hec Joseph.
P. iii